

BESZÁMOLÓ A XIV. TELEPÜLÉSFÖLDRAJZI KONFERENCIÁRÓL

BÜK, MŰVELŐDÉSI HÁZ

2017. ÁPRILIS 20-21.

LENNER TIBOR

A szervezők nevében CSAPÓ TAMÁS tanszékvezető egyetemi magántanár köszöntötte az idei tanácskozásra érkező vendégeket. A konferencia közönsége megemlékezett a néhány héttel korábban tragikus hirtelenséggel elhunyt SÜLI ZAKAR ISTVÁN debreceni professzorról, aki a társadalomföldrajz sokoldalú művelőjeként maga is többször volt a Településföldrajzi Konferenciák plenáris üléseinek előadója nálunk, itt Vas megyében. NÉMETH SÁNDOR, Bük város polgármestere házigazdaként és kollégaként köszöntötte az előadókat, majd megnyitotta a konferencia munkáját.

A plenáris ülésen hat felkért előadó tartotta meg előadását. Elsőként BELUSZKY PÁL vizsgálta meg a városok és az asszimiláció kapcsolatát a dualizmus korában. A címben feltett kérdésre: „A városok olvasztótégelyek?” adatokkal alátámasztott választ adva elemezte a városok asszimilációban játszott kitüntetett szerepét. KÓKAI SÁNDOR a történelmi Magyarország városhierarchiáját mutatta be 1870-ből. Véleménye szerint a 19. század első és második fele között bekövetkező alapvető változások – különös tekintettel az 1867 után kibontakozó elrugaszkodásra – indokolják a városhierarchia vizsgálatot a jelzett időszakban. GYŐRI RÓBERT és JANKÓ FERENC a trianoni határmegvonásnak a Nyugat-Dunántúl település-hálózatára gyakorolt hatását kutatták mondanivalójukban. Győri Róbert a határmegvonás földrajzi következményeit emelte ki, valamint magyar és külhoni geográfusok Trianonról szóló munkáiból szemlézett, Jankó Ferenc pedig a regionális különbségek alakulásán keresztül vonta meg a trianoni határmegvonás mérlegét. Őket követte GYENIZSE PÉTER, aki előadásában egy településminősítő geoinformatikai modellt és annak eredményeit, lehetőségeit, korlátait mutatta be. A minősítő modell elméleti háttere mellett annak gyakorlati hasznát is megismerhette a közönség. A sort végül BOROS LAJOS zárta, aki az európai nagyvárosok társadalmi sokszínűségéről beszélt. Az előadó egy most záruló EU-s projekt eredményeiről számolt be. 13 európai és egy kanadai nagyváros példáján érzékeltette a vizsgált városok előtt álló kihívásokat és lehetőségeket, amik alakítják a társadalmi kohéziót, a mobilitást, végső soron a gazdasági teljesítményük növekedését.

A szünetben MITRE ZOLTÁN, a Településföldrajzi Tanulmányok technikai szerkesztője adott tájékoztatást arról, hogy próbaként megtörtént a folyóirat

előző évfolyamából egy szám feltöltése az ELTE internetes felületére, a megjelenéshez képest 1 éves időtartammal később (ojs.elte.hu/index.php/tft).

A plenáris ülés és az azt követő baráti vacsora hangulatát ugyancsak családiassá tette a hosszan elnyúló áramszünet. Az áprilisi megkésett hó- és szélvihar következményeként fellépő üzemzavar azonban nem vette el a vendégek kedvét, a Vadásztanya étteremben gyertyafény mellett beszélgettek tovább kötetlenül.

A konferencia második napján két szekció működött párhuzamosan, ahol 8, illetve 9 előadás hangzott el. Az előadók főleg az ELTE, a PTE és a SZTE földrajzi doktori iskoláiból érkezett Ph.D hallgatók voltak, akik legújabb kutatási eredményeikről számoltak be. Itt kapott szót az ELTE SEK két földrajz alapszakos hallgatója is, akik II. helyezést értek el a debreceni XXXIII. FiFöMa OTDK-n.